

Стор. 129

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМИ ОСВІТНИМИ СИСТЕМАМИ

**Матеріали
Регіональної науково-практичної конференції
25 квітня 2018 року**

В. І. Шурман

Міністерство освіти і науки України
Харківська обласна рада
Департамент науки і освіти
Харківської обласної державної адміністрації
Комунальний заклад
«Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради

**ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА
УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМИ
ОСВІТНИМИ СИСТЕМАМИ**

Матеріали
Регіональної науково-практичної конференції
25 квітня 2018 року

Харків
2018

*Друкується за рішенням Вченої ради
Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради (протокол Вченої ради № 9 від 18 квітня 2018 р.)*

Редакційна колегія:

- Пономарьова Г. Ф.** доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник народної освіти України, Почесний громадянин Харківської області, ректор Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради – голова;
- Степанець І. О.** кандидат педагогічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради – заступник голови.
- Члени редакційної колегії:**
- Дмитренко К. А.** кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної роботи та соціальної педагогіки, керівник вивчально-методичного відділу Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради;
- Павинська Н. А.** кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, учений секретар Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради;
- Одарченко В. І.** кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри педагогіки, психології та менеджменту Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради;
- Демченко Н. Д.** кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри української лінгвістики, літератури та методики навчання Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради;
- Юрченко М. С.** кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри соціально-економічних дисциплін Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради;
- Цуранова О. О.** кандидат мистецтвознавства, доцент, завідувач кафедри фортепіано Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради;
- Хомік Г. М.** начальник редакційно-видавничого відділу Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради.

Відповідальність за якість і достовірність матеріалів несуть автори публікацій.

Теорія і практика управління сучасними освітніми системами : матеріали Т33 Регіон. наук.-практ. конф. (м. Харків, 25 квітня 2018 р.) / за заг. ред. : Г. Ф. Пономарьової ; Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради. – Харків : ФОП Петров В. В., 2018. – 196 с.

До збірника Регіональної науково-практичної конференції, що відбулася 25 квітня 2018 року, вміщено матеріали доповідей педагогічних, науково-педагогічних працівників закладів вищої і загальної середньої освіти, студентів, аспірантів.

Тематика збірника охоплює актуальні теоретичні та практичні питання щодо управління сучасними освітніми системами, зокрема такі, як педагогічні завдання, зміст, системоутворювальні чинники й умови ефективної реалізації педагогічного управління.

УДК 37.07:005.9(08)

© ХГПА, 2018

ПЕРЕДНЄ СЛОВО

Шановні учасники конференції!

Система вищої освіти України в умовах євроінтеграції зазнає суттєвих змін, що зумовлені новими вимогами до якості формування ефективного освітнього середовища.

У контексті цього процесу загострюється проблема підготовки освічених, компетентних, морально зорієнтованих і відповідально налаштованих педагогів, здатних якісно й оперативно вирішувати професійні завдання. Така підготовка фахівців неможлива без розробки цілісної наукової теорії та інноваційної практики управління освітніми системами.

Згідно з національною стратегією розвитку освіти в Україні на 2012 – 2021 рр, переважна більшість сучасних науковців і практиків (А. Андрущенко, В. Бондар, О. Галус, Л. Даниленко, Г. Єльнікова, М. Згуровський, І. Зимня, В. Курило, В. Лазарев, Н. Кузьміна, С. Хриков та інші) уважають проблему підвищення якості вищої освіти центральною для реформування галузі в цілому.

Зазначимо, що акцент на управлінських аспектах сучасних освітніх систем має враховувати вирішення комплексу завдань, пов'язаних із якістю освітньої діяльності у ЗВО за такими характеристиками, як: якість ресурсів потенційного досягнення освітньої мети, якість процесу формування фахівців та якість результату освіти.

Розвиток сучасного творчого за рівнем та інноваційного за характером освітнього процесу ґрунтується на науковому положенні про те, що якість освіти є похідним від чинників, провідним серед яких є державна освітня політика і професіоналізм тих, хто її реалізує. Це вимагає фахової компетентності передусім від працівників органів управління освіти і керівників закладів освіти. Органічною складовою цієї компетентності є готовність керівних кадрів до забезпечення процесів оцінювання в освітній галузі, що сприяє створенню дієвої системи моніторингу її якості.

Сподіваюсь, що матеріали конференції допоможуть науково-педагогічним і педагогічним працівникам глибше усвідомити проблеми теорії і практики управління освітніми системами, що дасть можливість вийти на новий рівень забезпечення якості освіти.

*Г. Ф. Пономарьова, доктор педагогічних наук, професор,
заслужений працівник народної освіти України,
Почесний громадянин Харківської області,
ректор Комунального закладу «Харківська гуманітарно-
педагогічна академія» Харківської обласної ради*

непорозуміння, діти через свою несхожість ображають один одного, що спричиняє низку проблемних ситуацій. Діти з особливостями потребують трішки більше уваги та, інколи, можуть заважати плідному навчанню інших, особливо тим, хто навчається дуже добре та вимушені сповільнюватися. Від цього і виникають складнощі, що діти не сприймають дітей з особливостями, гноблять їх, педагоги нервують, гніваються від безсилля, процес навчання стає складним. Отже, мікроклімат у класі здебільшого залежить від педагога, якщо йому вдасться створити сприятливі умови для навчання «різних» дітей, побудувати доброзичливі стосунки в класі, групі, то і ставлення до всієї інклюзивної системи буде краще.

Також є проблеми серед батьків: батьки дітей з особливими потребами вважають, що їхніх дітей дискримінують, а батьки здорових дітей хвилюються за їх безпеку. Слід зазначити, що участь саме батьків є одним із ключових елементів для досягнення успіху в реалізації інклюзивних навчальних програм. Однак брак інформації з цього питання викликає більше негативізму та супротиву серед батьків, ніж бажання розібратися в позитивних аспектах інклюзивного навчання.

Дослідивши і проаналізувавши проблеми поширення та функціонування інклюзивної освіти, варто підбити підсумки. Отже, неготовність суспільства до сприймання дітей з особливими освітніми потребами, неоднорідність контингенту, низька підготовка фахівців і спеціалістів до роботи в інклюзивному освітньому середовищі, невмотивованість педагогів, вихователів, низька заробітна плата працівників, нестача ставок для необхідних фахівців у системі інклюзивного навчання, негативне ставлення батьків, брак оснащення освітніх закладів для навчання дітей з особливостями потребують обов'язкового вирішення. Треба створити сприятливі умови для інтеграції дітей з особливими освітніми потребами, працювати над підготовкою фахівців, їх мотивацією, проводити курси, тренінги для педагогів, оновлювати їхні теоретичні знання та практичні вміння, проводити бесіди для батьків, щоб вони сприяли доброзичливому ставленню дітей один до одного та допомагали їм у навчанні. Також треба приділити значну увагу оснащенню закладів, щоб діти з особливими освітніми потребами змогли спокійно пересуватися, навчатися та розвиватися на повну міру своїх можливостей.

Отже, можемо зробити висновок, що наше дослідження виявило низку кількості проблем, тому інклюзивна система навчання потребує значних зусиль для її вдосконалення. Перспективами подальшого вивчення є дослідження принципів та методів соціально-педагогічної роботи з подолання проблем серед батьків і дітей в інклюзивному освітньому середовищі, що впливатимуть на побудову суспільства рівних можливостей.

Список використаних джерел:

1. Інклюзивна світа в Україні: здобутки, проблеми та перспективи. Резюме аналітичного звіту за результатами комплексного дослідження / ГО «Європейська дослідницька асоціація» (ERA) у співпраці з дослідницькою компанією InMind, ГО «Демократичні ініціативи молоді» та ГО «Аліса», 2011-2012 р., 36 с.

2. Кальченко Л. В. Місце соціального педагога в інклюзивній освіті України. *Індивідуальний супровід дітей з особливими потребами: роль НРЦ у процесі інклюзивної освіти*: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., м. Львів, 29–30 вересня 2016 року. Львів:Тріада плюс, 2016. 90 с.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКОГО ПРОФІЛЮ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ

Мудрик В. І., Журавльова І. М., Аксьонов В. В., Калінін К. Є.

Актуальність цієї проблеми полягає в тому, що у зв'язку з підготовкою спортивних керівників для органів управління фізкультурно-спортивною спрямованістю та первинних фізкультурно-спортивних організацій (ДЮСШ, спортивних клубів тощо) важливо більш ґрунтовно розглянути зміст нових підходів до управлінської діяльності у сфері фізичної культури і спорту.

Як показують дослідження науковців (Мудрик В., Мічуда Б., Платонов В., Пономарева Г., Приходько І., Путятіна Г. та інш.), підготовка кадрів зі спортивного менеджменту сприяє вирішенню низки проблем щодо задоволення населення у фізкультурно-оздоровчих послугах.

Мета дослідження полягає в обґрунтуванні організаційних і теоретико-методичних підходів щодо підготовки спортивних менеджерів у сфері фізичної культури та спорту.

Україна входить до числа двадцяти провідних спортивних держав світу і вважається країною, де спорту та фізичній культурі приділяється значна увага. Динамічно розвивається фізкультурно-спортивна інфраструктура, збудовано і зводиться значна кількість великих спортивних об'єктів. Фізкультурно-спортивна галузь нашої країни поступово розвивається і послідовно реалізується один із найважливіших пріоритетів державної політики – виховання здорової та сильної нації (С. Стадник, С. Серeda, Ю. Шкретий, Б. Шиян). Ці обставини висувають нові вимоги до компетентності і професіоналізму сучасного фахівця у сфері спортивного менеджменту. Сьогодні найбільш виразної характеристики повинна набувати система наукового управління підготовкою фахівців галузі на різних рівнях; технології, нововведення з урахуванням сучасних тенденцій і орієнтацією на розвиток фізичної культури особистості, суспільства.

Наявні протиріччя між потребою особистості й суспільства в освітніх, фізкультурно-оздоровчих і спортивних послугах та їхнім задоволенням через нестачу низки проблем (організаційно-управлінських, правових проблем, консерватизму або, навпаки, надмірного реформаторства окремих керівників, недоліків фінансування тощо) гальмують підготовку кадрів, введення сучасних перспективних програм, обмін науково-практичним потенціалом у галузі фізичної культури, спорту і туризму.

Переорієнтація ЗВО на підготовку спортивних менеджерів вимагає розробки нових шляхів швидкого реагування на запити, на створення нової сучасної моделі фахівця європейського та світового рівня.

У процесі підготовки професіоналів майбутнього у закладах вищої освіти повинні враховуватися течії моди, дефіцит на професії, спеціальності, потреби держави та різних верств суспільства, особистості, європейський і світовий освітній стандарт вищої фізкультурної освіти, рівень розвитку науки, практики тощо.

Змінюється спрямованість зусиль установ вищої освіти на дослідження не задоволених потреб, розробку нових навчально-методичних технологій, ефективних організаційних структур, які будуть здатні їх задовольнити.

Під час підготовки фахівців у вищій школі особливу увагу необхідно приділяти не тільки передачі професійно орієнтованих знань, а формуванню вмінь в освітньому процесі, розвитку професійно значущих якостей особистості, здібностей до самостійної творчої, інноваційної праці. Фахівець

зі спортивного менеджменту повинен бути професійно компетентним у питаннях ефективного використання засобів фізичної культури в освіті, вихованні та оздоровленні різних верств населення.

Система вимог до якості підготовки фахівців може включати в себе посилення гуманістичної орієнтації, високий рівень його знань у галузі психології мотивацій, потреб і свободи вибору виду фізкультурної або спортивної діяльності. Від фахівця майбутнього спортивного менеджера буде потрібна здатність до прискореного освоєння наукомістких технологій фізичного виховання і спортивної підготовки, глибокі знання в галузі технологій природного та стимульованого розвитку фізичного потенціалу людини, облік типологічних і особливо індивідуальних характеристик спортсменів, побудови адекватних їм програм фізичного і спортивного вдосконалення, а також організації інфраструктур забезпечення їхньої повноцінної реалізації.

Формування компонентів готовності майбутнього фахівця неможливе без певної перебудови системи підготовки, створення особливого освітнього простору, орієнтованого на досягнення цілей професійної освіти, виховання особистісно-діяльнісних якостей і здібностей.

Повинні істотно змінитися інтелектуальні взаємодії викладача та студента, тренера й учня. Діяльність професорсько-викладацького складу факультетів фізичного виховання має бути спрямована на: модернізацію та вдосконалення освітніх послуг; подальший розвиток традиційних видів і технологій діяльності, що приносять позитивний результат; розробку і впровадження нових спеціальностей, нових освітніх послуг; скасування, закриття застарілих, незатребуваних споживачем спеціальностей, послуг.

Для успішного розв'язання проблем модернізації, інновації при підготовці фахівців із вищою фізкультурною освітою, головна увага має приділятися виробленню стратегії модернізації, інновації та заходів, спрямованих на її реалізацію. Розробка і випуск нових видів освітніх послуг стає пріоритетним напрямом стратегії закладів вищої освіти, визначає напрями його розвитку, конкурентоспроможності.

Спортивний менеджер повинен оволодіти новими знаннями здійснення модернізації та інновацій діяльності, а саме:

- комплексне дослідження в різних наукових сферах (педагогіці, соціології, психології, економіці тощо) шляхом інтеграції їх положень

в єдиному дослідженні для створення цілісної та об'єктивної картини професійної діяльності майбутнього фахівця з фізичної культури і спорту, його затребуваності в суспільстві, у соціальному замовленні держави;

- підбір кваліфікованого персоналу для інноваційної діяльності;
- розробка планів і програм інноваційної діяльності або модернізація (удосконалення, оновлення, зміна у відповідності з сучасними вимогами);
- створення тимчасових цільових груп для комплексного вирішення інноваційних проблем – від ідеї до надання освітніх послуг;
- розгляд проекту створення нових послуг;
- спостереження за ходом розробки нового виду освітньої послуги та її впровадження у навчальний та позанавчальний процес;
- проведення єдиної інноваційної політики: координація діяльності у цій галузі на факультетах, кафедрах;
- забезпечення фінансування та матеріально-технічними ресурсами програм інноваційної діяльності.

Для того, щоб новий фахівець був конкурентоспроможний на ринку праці галузі, необхідно вивчити тенденцію в розробці таких фахівців в інших вітчизняних і зарубіжних ЗВО. Крім того, слід спостерігати за фахівцями у фізкультурно-оздоровчих і спортивних клубах, школах, вивчати думку експертів з утримання та технології підготовки фахівців, знайомитися зі статтями в академічних виданнях журналів, матеріалами наукових конференцій.

Сучасні соціально-економічні умови суспільства вимагають від вищої школи гнучкості, мобільності та дієвості стимулів у підготовці високопрофесійних фахівців фізичної культури, спорту і туризму.

Головним критерієм слід зробити якість підготовки кадрів. Основним орієнтиром підготовки фахівців повинні бути запити споживачів. Для цього необхідне відкриття нових і додаткових спеціальностей з підготовки кадрів різного профілю з урахуванням їхньої затребуваності в суспільстві та подальшого працевлаштування. Стає все більш очевидною потреба у фахівцях, які мають спеціальну підготовку в галузі оздоровлення різних верств населення, дозвілля, управління та обслуговування спортивних споруд, фінансово-господарської діяльності в спортивних організаціях та інших аналогічних установах.

ІЗ ДОСВІДУ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ВИХОВАННЯ В КОЛЕДЖІ НФаУ

Новакова В. С., Мартинова О. В.

Сучасний етап розбудови системи вищої освіти передбачає розробку нових форм і методів виховання, що відповідають цілям формування високоосвічених, професійно компетентних, усебічно розвинених особистостей, національно свідомих, високоморальних громадян.

У науково-педагогічній літературі виховання розглядається як процес соціокультурного становлення та розвитку молодого покоління (В. Ягупов); цілеспрямована змістовна професійна діяльність педагога, що сприяє максимальному розвитку особистості дитини (Г. Пономарьова) тощо.

У нашому дослідженні ми розуміємо «виховання» як процес управління розвитком особистості шляхом створення в коледжі необхідних для цього умов.

Під процесним підходом розуміють застосування в межах організації системи процесів разом з їх визначенням та взаємодіями, а також управління ними. Перевагою процесного підходу є забезпечуваний ним неперервний контроль зв'язків окремих процесів у межах системи процесів, а також їхніх сполучень та взаємодій (рис. 1).

Упровадження й реалізація менеджменту якості процесу виховання в коледжі передбачає налагодження контролю за якістю продукту на вході (зарахування студентів) і виході (випуск студентів). Вхідний контроль здійснюється з метою визначення соціально-психологічних характеристик особистості студента, шляхом проведення анкетування, опитування, тестування. Результати такої роботи є платформою для проведення аналізу якості процесу виховання в динаміці. Аналіз соціологічних та психологічних якостей особистості дозволяє обґрунтовано визначити лідерів студентського самоврядування й забезпечити ефективне формування колективів студентських груп. Планування виховної роботи на засадах процесного підходу передбачає реалізацію чотирьох обов'язкових процедур, а саме: вивчення й аналіз стану виховної роботи за попередній період; оцінка її якості; розробка проекту плану виховної роботи; затвердження плану.

<i>Лихвар В. Д.</i> СИСТЕМА ПОЧАТКОВОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ, ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ І ПЕРСПЕКТИВИ.....	115
<i>Makarova S. V., Makarova N. S., Oreshenkova L. S.</i> SOCIO-PSYCHOLOGICAL BASES OF MANAGEMET: LEADER AND PEDAGOGICAL COLLECTIVE.....	119
<i>Makarova S. V., Steblina V. O., Fedtsova A. A.</i> SOCIO-PSYCHOLOGICAL BASES OF MANAGEMENT: HEAD AND PEDAGOGICAL STAFF.....	121
<i>Мальчева Є. М., Лисенко Ю. О.</i> ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ВВЕДЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ У СУЧАСНУ ОСВІТНЬО-ВИХОВНУ СИСТЕМУ.....	125
<i>Мудрик В. І., Журавльова І. М., Аксєнов В. В., Калінін К. Є.</i> ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКОГО ПРОФІЛЮ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ.....	129
<i>Новакова В. С., Мартинова О. В.</i> ІЗ ДОСВІДУ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ВИХОВАННЯ В КОЛЕДЖІ НФаУ.....	133
<i>Овчаренко Л. В., Туружіна О. В., Лосєв О. С.</i> ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ФАХОВОЮ ПІДГОТОВКОЮ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА.....	136
<i>Оловаренко О. І., Денисова М. І.</i> УПРАВЛІННЯ ОСВІТНИМИ СИСТЕМАМИ ЯК РІЗНОВИД СОЦІАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ.....	138
<i>Павинська Н. А.</i> ГУМАНІЗАЦІЯ ОСВІТИ ЯК ОДИН ІЗ ПРИНЦИПІВ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	141
<i>Пасічник С. О.</i> РЕАЛІЗАЦІЯ ОСНОВНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ ФУНКЦІЙ У МЕЖАХ КЕРІВНИЦТВА ЦИКЛОВОЮ КОМІСІЄЮ.....	145
<i>Петриченко Л. О.</i> ВИХОВАННЯ ГУМАННИХ ВІДНОСИН У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ ЯК СИСТЕМОУТВОРЮВАЛЬНИЙ ЧИННИК ПЕДАГОГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ.....	148
<i>Полякова І. В.</i> ФАСИЛІТАЦІЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ СПОСІБ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СУБ'ЄКТА В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ШКОЛИ.....	152
<i>Пономарьова Г. Ф.</i> ПРОФЕСІЙНА Й ОСОБИСТІСНА СКЛАДОВІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	155
<i>Радченко А. В., Горовенко О. А.</i> ВИКОРИСТАННЯ ПРЯМИХ НАВЧАЛЬНИХ СТРАТЕГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ.....	160
<i>Репко І. П., Довгуй Я. І.</i> ІМІТАЦІЙНО-ІГРОВЕ НАВЧАННЯ ЯК ШЛЯХ ФОРМУВАННЯ АКТИВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ ПОЗИЦІЇ УЧНІВ.....	162
<i>Репко І. П., Красногорська В. В.</i> ПЕДАГОГІЧНЕ КЕРІВНИЦТВО РОЗВИТКОМ СОЦІАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	165
<i>Семенова М. О., Шиліна О. Є.</i> «САМО» В УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА.....	168
<i>Слабинська С. А.</i> ШЛЯХИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	170

<i>Табачник І. Г., Сасєнко В. О., Сєрєга А. О.</i> ВПЛИВ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКА.....	173
<i>Цуранова О. О., Латини Н. С.</i> СУТНІСТЬ ТА ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	175
<i>Чаговець А. І.</i> ДЕЯКІ НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ВЗАЄМОДІЄЮ ФІЗИЧНОГО, МОРАЛЬНОГО Й ЕСТЕТИЧНОГО У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	177
<i>Чалий В. Ю., Головіна Г. В.</i> ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНИМ ВИХОВАННЯМ У СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ КВЕСТ-ТЕХНОЛОГІЙ.....	180
<i>Чернецька Ю. І., Кривцова Ю. Є.</i> ДІАГНОСТИКА РІВНЯ ІНТЕРНЕТ-АДИКЦІЇ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ-УЧНІВ ІНТЕРНАТУ.....	183
НАШІ АВТОРИ.....	187

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

**ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА
УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМИ
ОСВІТНІМИ СИСТЕМАМИ**

Матеріали
Регіональної науково-практичної конференції
25 квітня 2018 року

За загальною редакцією Г. Ф. Пономарьової

Відповідальний за випуск: Дмитренко К. А.

Технічний редактор: Безулик А. О.

Підписано до друку 13.04.2018 р. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times ET. Друк ризографічний.
Умов.-друк. арк. 11,4. Наклад 100 прим. Замов. № 0413/5-18.

Надруковано з готового оригінал-макета у друкарні ФОП В. В. Петров
Єдиний державний реєстр юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців.
Запис № 2480000000105167 від 08.01.2009 р.
61144, м. Харків, вул. Гв. Широнінців, 79в, к. 137, тел. (057) 78-17-137.
e-mail:bookfabrik@mail.ua